

Vedtak i Transportklagenemnda - Fly

Sammendrag

Krav om standarderstatning grunnet forsinkelse.

Dato

14.03.2017

Saksnummer

2016-00558

Tjenesteytere

Aeroflot

Klager har i det vesentlige anført

Klager skulle reise fra Oslo til Bangkok via Moskva den 23. februar 2016 kl. 13:05 med SU2175 og SU270. Avgangene ble henholdsvis halvannen time og tre timer forsinket, som medførte en total forsinkelse på 4 1/2 time.

Klager krever standarderstatning 600 euro per person i henhold til EU-forordning 261/2004.

Tjenesteyterne har i det vesentlige anført

Aeroflot har ikke avgitt uttalelse til klager eller til nemnda.

Nemnda bemerker

Aeroflot er blitt gitt mulighet til å uttale seg om både de faktiske og rettslige sidene av saken, men har ikke avgitt uttalelse. Nemnda treffer derfor avgjørelse på grunnlag av opplysningene som er fremkommet tidligere i saken, jf transportklagenemndforskriften § 5-3.

Nemnda legger således til grunn klageren og reisefølget (til sammen to personer) hadde kjøpt gjennomgående billetter med flyselskapet Aeroflot fra Oslo til Bangkok via Moskva. Både flygningen fra Oslo og Moskva var forsinket. Flygningen fra Oslo var forsinket med en time, men medførte ikke at klageren og følget mistet sin videre forbindelse fra Moskva. De kom 4,5 timer forsinket frem til det endelige bestemmelsesstedet Bangkok, og krever nå standarderstatning med 600 euro per person.

Forsinkelse som medfører at passasjerene kommer mer enn tre timer forsinket frem til det endelige bestemmelsesstedet, gir rett til erstatning med mindre flyselskapet godtgjør at forsinkelsen skyldes ekstraordinære omstendigheter som ikke kunne vært unngått selv om alle rimelige tiltak var truffet, jf EU-forordning 261 / 2004 artikkel 5, 6 og 7.

Aeroflot har ikke godtgjort at forsinkelsen skyldtes en ekstraordinær omstendighet som ikke kunne vært unngått selv om alle rimelige tiltak var truffet.

Flertallet – lederen og flyselskapenes representanter – mener at klageren ikke kan kreve erstatning fordi forordningen ikke får anvendelse:

Forordningen får i korthet bare anvendelse for flygninger fra en EU- / EØS-stat til en annen EU- / EØS-stat eller tredjestat, jf artikkel 3 nr 1 bokstav a), og for flygninger fra en tredjestat til en EU- / EØS-stat (og da bare hvis "det transporterende luftfartsselskap for flygningen er et EF-luftfartsselskap"), jf bokstav b). Siden forsinkelsen oppsto på utreisen, er det artikkel 3 nr 1 bokstav a) som er aktuell her.

Det fremgår av Kommisjonens veileder til forordningen av 15.06.2016 punkt 2.1.2 andre avsnitt at passasjerer som ikke rekker en tilsluttet flyforbindelse etter en flyavgang fra en EU- / EØS-stat, har rett til standarderstatning hvis de kommer mer enn tre timer forsinket frem til det endelige bestemmelsesstedet. Slik flertallet leser denne veiledningen må forsinkelsen ha oppstått i EU- / EØS-området for at forordningen skal få anvendelse. Det er dette området som EU hadde til formål å lage felles regler for.

Morten Kjelland skriver i "Flypassasjerers rettigheter ved forsinkelse og kansellering" side 51, at mellomlandinger innebærer at reisen deles opp i ulike flygninger.

Slik flertallet ser det var den aktuelle utreisen således delt opp i to flygninger: Oslo-Moskva og Moskva Bangkok.

Den første flygningen skjedde fra en EU- / EØS-stat. Hvis forsinkelsen på mer enn 3 timer frem til det endelige bestemmelsesstedet hadde hatt sammenheng med forsinkelsen på denne flygningen, ville klageren – fordi de hadde gjennomgående billetter – kunnet krevd standarderstatning fra Aeroflot basert på forsinkelsen frem til det endelige bestemmelsesstedet Bangkok, jf artiklene 6 og 7, Kommisjonens veiledning punkt 4.4.7 og C-11 / 2011 (Air France-Folkerts). Flygningen fra Oslo var forsinket med mindre enn 3 timer (1 time), og klageren rakk sin videre forbindelse. Denne forsinkelsen var ikke årsak til at klagerne kom forsinket frem til Bangkok, og utløser ingen rett til standarderstatning.

Forsinkelsen på mer enn tre timer oppsto på den andre og siste flygningen som skjedde mellom to tredjestater. Klagerne har da ikke krav på standarderstatning.

Flertallet mener at det faller utenfor nemndas mandat å vurdere om det russiske flyselskapet Aeroflot er erstatningsansvarlig for denne flygningen mellom to tredjestater på annet grunnlag.

Mindretallet - forbrukernes representanter - er av den oppfatning at forordningen må gjelde for hele strekningen fra Oslo til Bangkok ettersom klageren hadde kjøpt en

gjennomgående billett av Aeroflot for hele denne strekningen, jf forordningen artikkel 3 nr 1 bokstav a). Slik mindretallet ser det vil det derfor være avgjørende for spørsmålet om retten til standardkompensasjon om forsinkelsens lengde ved ankomst i Bangkok oppfyller forordningens krav.

Til støtte for mindretallets forståelse vises til Kommisjonens veileder punkt 2.1.2 og 4.4.7 om kompensasjon ved tilsluttede reiser. I punkt 4.4.7 presiseres at forsinkelsen ved utreisen fra en medlemsstat etter art 3 nr. 1 bokstav a), skal vurderes i forhold til «det planlagte ankomsttidspunkt på passasjerens endelige bestemmelsessted», dvs. fra «bestemmelsesstedet for den siste flyforbindelsen på passasjerens reise.» Det presiseres i tillegg at det er irrelevant om det er EU- luftfartsselskap eller et tredjelandsselskap som opererer de tilsluttede flyforbindelsene.

Den samme forståelsen av bestemmelsen er også tidligere lagt til grunn av nemnda, jf FLYKN-2012-358, der nemndas flertall uttalte at «flygningens lengde ved en gjennomgående billett må regnes fra første avgangssted til det endelige ankomststed.», samt f.eks. i sakene 1105/15 og 1332/ 15. Etter mindretallets syn viser dette at forordningen gjelder for hele strekningen.

Ettersom Aeroflot opererte alle flygningene, vil flyselskapet i dette tilfellet etter mindretallets mening være ansvarlig for å betale standardkompensasjon. Det vises i den anledning til at Aeroflot ikke har dokumentert at forsinkelsen skyldtes en ekstraordinær omstendighet som ikke kunne vært unngått selv om alle rimelige tiltak var truffet.

Vedtak

Transportklagenemnda - fly anbefaler ikke at klageren gis medhold.

Nemndas representanter

Jannicke Johannesen (leder)

Anne Sofie Faye-Lund (Forbrukerrådet)

Bente Foshaug (Forbrukerrådet)

Camilla Rise (NHO luftfart)

Nathalie Gullager Hansen (Norwegian)